

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců Mgr. Petra Sedláka, PhD. a JUDr. Václava Štencla, MA ve věci

žalobkyně: **Mgr. D. J.**
bytem X

proti

žalovanému: **Magistrát města Brna**
sídlem Malinovského nám. 3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 4. 2022, č. j. MMB/0206808/2022, sp. zn. OUSR/MMB/0102917/2022/3,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobkyně **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobkyně se žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně domáhala zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto její odvolání proti rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno– střed ze dne 17. 11. 2021, č. j.

MCBS/2021/019153/KALJ, kterým došlo k dodatečnému povolení staveb na pozemku p. č. X, XA, XB vše v k.ú. X obec X.

II. Vyjádření účastníků

2. V podané žalobě namítla žalobkyně, že výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně i napadeného rozhodnutí je v rozporu se zákonem, neboť správní orgány nepostupovaly dle zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném k 31. 12. 2017. Dále namítla, že výroky správních rozhodnutí jsou nepřezkoumatelné, neboť není patrné přesné datum pořízení staveb. V té souvislosti namítla i nedostatečné zjištění skutkového stavu. V dalším žalobním bodu brojila proti přezkoumatelnosti rozhodnutí správních orgánů s tím, že ve výrocích nejsou řádně identifikovány všechny pozemky a stavby na pozemcích, absentuje v nich uvedení pozemku parc. č. XC, absentuje v nich i správná identifikace stavby přístřešku pro včelí úly, které jsou na pozemcích dva, ale ve výrocích je uveden pouze jeden, dále namítla nesprávné zjištění skutkového stavu ve vztahu ke stavbě skladu dřeva, včelímu úlu ve dvorním traktu a včelařské dílny. Namítla i, že se správní orgány chybně vypořádaly s její námitkou absence vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu. Podle žalobkyně v řízení nebyli správně identifikováni ani účastníci řízení. Nezákonnost napadeného rozhodnutí dovozovala i v souvislosti s rozhodováním o námitkách podjatosti úředních osob. Namítla i nepřezkoumatelnost z důvodu nevypořádání odvolacích námitek. Závěrem namítla nezákonný postup správních orgánů v souvislosti s přerušováním řízení a prodlužováním lhůt na žádost osob označených jako stavebníci, když celková doba předání stavební dokumentace činila cca 70 měsíců.
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě stručně reagoval na jednotlivé žalobní body, které jsou podle něj nedůvodné, a navrhl žalobu zamítnout. Podle žalovaného správní orgány v provedeném správním řízení postupovaly v souladu s platným právem a v řízení nenastala právní ani skutková okolnost pro nevyhovění žádosti o dodatečné povolení stavby.
4. Na vyjádření žalovaného reagovala žalobkyně replikou, ve které setrvala na svém návrhu. Závěrem repliky uvedla, že rozhodnutí správních orgánů v předmětném řízení byla vydána na základě trestněprávního jednání.

III. Posouzení věci

5. Žaloba byla podána včas [§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], osobami k tomu oprávněnými (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s. ř. s.).
6. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
7. S ohledem na obsah soudního jednání a obsah správního spisu považuje soud za vhodné zkonstatovat před vlastním posouzením žalobních bodů následující.
8. První a zcela klíčovou věcí je, že dodatečné povolení může být vydáno pouze v řízení, které je podle stavebního zákona koncipováno jako řízení návrhové. Je proto věcí stavebníka, aby navrhl stavby, které chce dodatečně povolit, a prokázal u nich splnění podmínek, s nimiž stavební zákon spojuje možnost dodatečného povolení stavby. Příslušný stavební úřad následně rozhoduje o tomto návrhu a zabývá se pouze a jedině stavbami, u kterých stavebník

požádal o jejich dodatečné povolení. Jinými slovy, pokud se na pozemku stavebníka nachází jakékoliv jiné stavby, pro které stavebník nežádal o dodatečné povolení stavby, tak tyto stavby nemohou být předmětem toho konkrétního řízení o dodatečném povolení stavby bez ohledu na to, že jiní účastníci řízení poukazovali na jejich existenci.

9. Druhá poznámka soudu se vztahuje k samotnému řízení před správními soudy. Žaloba proti rozhodnutí musí být podána ve lhůtě dvou měsíců od doručení písemného vyhotovení rozhodnutí správního orgánu (§ 72 odst. 1 s. ř. s.) a musí obsahovat konkrétní žalobní body, ze kterých je patrné, z jakých skutkových a právních důvodů žalobce napadá rozhodnutí správního orgánu [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s.]. Žalobu soud následně přezkoumává v rozsahu řádně a včas uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.) a k opožděně uplatněným námitkám soud nepřihlíží (§ 71 odst. 2 s. ř. s. *à contrario*).
10. Na základě uvedeného soud přistoupil k přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí v souvislostech vyjádření žalobkyně u jednání.
11. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že stavebník podal dne 21. 12. 2014 žádost o dodatečné stavební povolení, kterým žádal o dodatečné povolení stavebního objektu (dále SO) 07 – přístřešek na dřevo, SO 08 – trojkomorový kompost, SO 09 – skleník, SO 10 – prosklený přístřešek, SO 11 – pergola, SO 12 – přístřešek pro včelí úly, SO 13 – včelařská dílna, SO 14 – kurník (bude odstraněn), SO 15 – dvoukomorový kompost, SO 16 – opěrné zídky, vše na pozemcích p. č. X, XA, XC a XB v k. ú. X, X.
12. Touto žádostí vymezil stavebník rozsah staveb, u kterých žádal o dodatečné povolení. Ze správního spisu soud ověřil, že pro tyto stavby byla zpracována projektová dokumentace.
13. Z rozhodnutí správního orgánu prvního stupně vyplývá, že dodatečně byla povolena stavba s názvem: „Další doplňkové stavby při objektu K. 37, B., - přístřešek na dřevo, trojkomorový kompost, skleník, prosklený přístřešek, pergola, přístřešek pro včelí úly, včelařská dílna, dvoukomorový kompost, opěrné zídky“ vše na pozemcích p. č. X, XA a XB v k. ú. X, X.
14. Dále se soud s ohledem na vyjádření žalobkyně přednesené u jednání zabýval otázkou přípustnosti rozšíření žalobních bodů. Bez ohledu na výše uvedené na tomto místě považuje za nutné zrekapitulovat jednotlivé žalobní body a konkrétně je strukturovat ve spojení s doplněním argumentace v rámci jednání.
15. V bodu 1. žaloby brojila žalobkyně proti aplikaci nesprávného znění právní úpravy. Tento žalobní bod žalobkyně u jednání dále nerozšiřovala ani nedoplňovala.
16. V bodu 2. žaloby brojila žalobkyně proti nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí v souvislosti s neprokázáním data pořízení předmětných staveb. K tomuto bodu žalobkyně snesla u jednání řadu důkazních návrhů a podrobně se vyjadřovala ke vzniku staveb.
17. V bodu 3. žaloby namítala žalobkyně obecnou nepřezkoumatelnost s tím, že se žalovaný nezabýval vadami předcházejícího řízení ani námitkami žalobkyně, a opětovně brojila proti neprokázání data pořízení staveb. K tomuto žalobnímu bodu blíže další argumentaci neuváděla.
18. V bodu 4. žaloby brojila žalobkyně proti jednotlivým stavebním objektům. V části sub. 1 brojila proti neuvedení pozemku p. č. XC ve výroku rozhodnutí a tuto část u jednání nerozšiřovala ani nedoplňovala. V části sub. 2 brojila proti absenci řádné identifikace přístřešku pro včelí úly a ani tuto část u jednání nerozšiřovala ani nedoplňovala. V části sub.

3 obsáhle brojila proti „přístřešku na dřevo“ a proti tomuto stavebnímu objektu brojila i u jednání. Vztáhla k němu nově námitku porušení územního plánu města Brna, námitku nedodržení odstupových vzdáleností a ve vztahu k již namítaným imisím stavby doplnila konkrétně imisi zastíněním. V části sub. 4 brojila proti nedostatečně zjištěnému skutkovému stavu stran přístřešků na úly a tuto část u jednání nerozšiřovala ani nedoplňovala. V části sub. 5 podrobně brojila proti stavebnímu objektu „včelařská dílna“ a obdobně jako v případě přístřešku na dřevo k němu nově vztáhla námitku porušení územního plánu města Brna, námitku nedodržení odstupových vzdáleností a ve vztahu k již namítaným imisím stavby doplnila konkrétně imisi zastíněním.

19. V bodu 6. žaloby (bod 5. absentuje) namítla žalobkyně nepřezkoumatelné vypořádání námítky absence vynětí pozemku ze zemědělského půdního fondu. K otázce zemědělského půdního fondu doplnila u jednání, že prosklený přístřešek a kůlna stojí na pozemcích s ochranou zemědělského půdního fondu a nebyla pro ně udělena výjimka.
20. V bodu 7. žaloby brojila proti nesprávnému stanovení okruhu účastníků, což zdůraznila i u jednání.
21. V bodu 8. žaloby namítala procesní vady rozhodnutí správních orgánů spočívající v podjatosti úředních osob, tento bod u jednání dále nerozvíjela.
22. V neoznačeném bodu žaloby uvedla východiska k posuzování otázky přezkoumatelnosti správních rozhodnutí, na což navázala bodem 9. žaloby, ve kterém brojila proti nepřezkoumatelnosti vypořádání námítky podjatosti úředních osob. Ani tento bod u jednání dále nerozvíjela.
23. Poslední bod žaloby je opětovně označen jako bod 6. a žalobkyně v něm brojila proti procesnímu postup stavebního úřadu, zejména proti délce řízení. Tento bod u jednání žalobkyně nedoplňovala.
24. Pokud jde o samotné jednání, tak u něj žalobkyně soudu předložila své vyjádření i písemně, a soud se žalobkyní procházel jednotlivé námítky a jejich vztah k uplatněným žalobním bodům. Po zhodnocení žaloby, vyjádření žalobkyně a po vyjádření žalobkyně u jednání soud dospěl k závěru, že doplnění žaloby u jednání obsahuje některé části, které jsou nepřípustným rozšířením žalobních bodů.
25. Nepřípustné jsou veškeré námítky, které žalobkyně uplatnila proti stavbě kůlny (nazývána též jako sklad dřeva nebo sklad květináčů), neboť ty se mívají s předmětem řízení. Za nepřípustné rozšíření žalobních bodů považuje soud veškeré námítky, které žalobkyně vztahovala ke stavebnímu objektu – prosklený přístřešek, neboť proti tomuto stavebnímu objektu v žalobě nevznášela žádné námítky, resp. ho v podané žalobě (na rozdíl od jiných stavebních objektů) vůbec nezmiňovala. Dále jsou nepřípustné námítky, které směřují proti porušení územního plánu města Brna bez ohledu na stavební objekty, neboť rozpor s územním plánem žalobkyně v žalobě nenamítala ve vztahu k žádnému ze stavebních objektů. Nepřípustné jsou též námítky porušení odstupových vzdáleností u všech stavebních objektů s výjimkou stavebního objektu včelí dílny, neboť pouze k tomuto stavebnímu objektu namítala nedodržení odstupových vzdáleností v žalobě. Stejně tak nepřípustné jsou i námítky proti nezákonnosti posouzení odnětí pozemků ze zemědělského půdního fondu, neboť v žalobě brojila žalobkyně pouze proti nevypořádání související odvolací námítky a nikoliv proti nesprávnosti věcného posouzení otázky odnětí pozemků ze zemědělského půdního fondu (podle názoru soudu je nepřípustným rozšířením žalobního bodu, pokud

žalobkyně obsahově změnila žalobní bod tak, že namísto nepřezkoumatelnosti brojí proti věcné správnosti závěrů správního orgánu). Nepřípustná je i námitka nekompletnosti správních spisů, neboť i ta byla uplatněna opožděně až u jednání soudu.

26. Obecně za nedůvodné považuje soud veškeré námitky, kterými žalobkyně brojí proti tvrzenému „skutečnému“ účelu používání jakéhokoliv stavebního objektu (výroba truhlářského nábytku v přístřešku na dřevo, nebo ubytování zahraničních dělníků v objektu včelařské dílny), neboť stavební objekty byly dodatečně povoleny s určitým účelem. Pokud je stavebník bude používat v rozporu s povoleným a zkolaudovaným účelem užívání, má žalobkyně možnost využít prostředků stavebního práva k ochraně svých práv.
27. Pokud jde o samotnou žalobu, soud neshledal důvodnou zcela obecně uplatněnou námitku nepřezkoumatelnosti žalobou napadeného rozhodnutí. Kvalita a rozsah odůvodnění rozhodnutí o odvolání je vždy nutně předznamenán kvalitou a rozsahem samotného odvolání. Žalobkyně podala odvolání, jehož argumentaci představovalo několik zcela stručných číselně označených souvětí bez bližšího rozvedení. Stejně stručně v souladu s § 89 odst. 2 správního řádu žalovaný reagoval na všechny body odvolání a jeho argumentace je srozumitelná, o čemž svědčí to, že na ní mohla žalobkyně reagovat (mnohem podrobnější) žalobou a následně replikou. V podrobnostech k jednotlivým námitkám soud uvádí následující.

K aplikované právní úpravě (bod 1.)

28. V případě obou správních rozhodnutí, tj. jak v případě rozhodnutí správního orgánu prvního stupně, tak v případě napadeného rozhodnutí, rozhodovaly správní orgány správně dle správního řádu a stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017. Mezi účastníky není sporné, že ve věci mělo být rozhodováno právě podle znění správního řádu a stavebního zákona, které bylo účinné do 31. 12. 2017. Skutečnost, že správní orgán prvního stupně rozhodoval podle správných znění vyplývá ze záhlaví jeho rozhodnutí. V případě napadeného rozhodnutí vyplývá použité znění zákonů jak ze záhlaví tohoto rozhodnutí, tak i z jeho prvního odstavce. Z obou správních rozhodnutí věcně nevyplývá, že by správní orgány postupovaly podle chybného znění zákona, sama žalobkyně své tvrzení o chybném znění zákona nedokládá a pokud jde o odkaz na usnesení ze dne 11. 9. 2019, č. j. MCBS/2019/0127555/FILT, o nařízení odstranění stavby, tak to není (a ani být nemusí) součástí správního spisu v nyní projednávané věci, neboť řízení o odstranění stavby je samostatným řízením. Pokud toto rozhodnutí bylo chybné, soud ho nyní nepřezkoumává a toto rozhodnutí nepředstavuje důvod nezákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí.

K době vybudování jednotlivých staveb (bod 2.)

29. Doba, kdy byly vybudovány jednotlivé stavby, které byly předmětem řízení, není pro věc relevantní. Pro posouzení věci je podstatné pouze to, zda dotčené stavby vyžadovaly v době vzniku ke svému vybudování stavební povolení a zda byly vybudovány bez tohoto povolení. Tuto skutečnost žalobkyně nijak nezpochybnila. Pro posouzení možnosti jejich dodatečného povolení je podstatné splnění podmínek v době vydání rozhodnutí správních orgánů. Soud se proto touto otázkou blíže nezabýval, a to ani po vyjádření žalobkyně u jednání. Stejně tak není podstatné, zda tato otázka byla ve správním řízení zjištěna správně či dostatečně.

K bodu 3. žaloby

30. Ve třetím bodu žalobkyně namítala obecnou nepřezkoumatelnost žalobou napadeného rozhodnutí, k čemuž soud odkazuje na shora uvedené. Pokud jde o námitky, které měly být uvedeny v odvolání proti usnesení stavebního úřadu ze dne 11. 10. 2019, tak se jedná o námitky, které nesměřovaly do rozhodnutí správního orgánu prvního stupně a dále se jednalo o námitky směřující do posouzení stavu nemovitostí před jejich dodatečným povolením. Soud konstatuje, že stav objektů před jejich dodatečným stavebním povolením není podstatný. Pro jejich dodatečné povolení je rozhodující, jak byly dotčené stavby specifikovány v žádosti o dodatečné stavební povolení, resp. projektové dokumentaci a jak v souladu s ní byly dodatečně povoleny.

K bodu 4. žaloby

31. *ad 4.1* Pozemek p. č. XC v k.ú. X nemusel být v napadených rozhodnutích uveden, neboť se na něm nenachází žádná ze staveb, které byly dodatečně povolovány v tomto řízení.
32. *ad 4.2* Vadou není ani to, že ve výrocích rozhodnutí absentuje vymezení druhého přístřešku pro včelí úly, neboť výroková část rozhodnutí je spojena s předmětem žádosti o dodatečné povolení staveb. Jestliže stavebník požádal o dodatečné povolení pouze jednoho přístřešku, je pro účely napadených rozhodnutí irelevantní, zda se na pozemku nachází i další takový přístřešek, neboť ten nebyl předmětem řízení.
33. *ad 4.3* Pokud jde o „přístřešek na dřevo“ není podstatné, zda tento stavební objekt dle fotografií předložených žalobkyní měl stavební otvory ve směru k jejímu pozemku. Dodatečné stavební povolení povoluje stavbu přístřešku na dřevo s tím, že bude i v souvislosti s požárně-bezpečnostním řešením oddělen od pozemku žalobkyně zděnou dělicí stěnou, která, jak vyplývá z projektové dokumentace, bude realizována po celé délce a výšce přístřešku ze strany přiléhající k pozemku žalobkyně. Zjevně se jedná o podmínku pro dokončení stavby ve smyslu § 129 odst. 3 stavebního zákona. Případná pochybení při realizaci dokončovacích prací nelze předjímat v rámci posouzení zákonnosti dodatečného stavebního povolení.
34. Z projektové dokumentace nijak neplyne, že by se v případě přístřešku mělo jednat o stavbu, která bude mít obvodové zdi. Naopak, v bodu B.2.3. průvodní zprávy je jasně uvedeno, že stavební objekt 07 Přístřešek na dřevo je koncipován jako *otevřený nadkrytý* prostor. Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 1. 6. 2016, č. j. 1 As 190/2015–46: „*Zákaz obsažený ve větě druhé citovaného ustanovení se vztahuje na stavební otvory ve stěně, přičemž § 25 odst. 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. výslovně rozlišuje obvodové stěny, balkony, lodžie a terasy a s pojmem stěna proto pracuje odlišně.*“ Jinými slovy, pokud přístřešek na dřevo není nevržen jako stavba se stěnami, nevztahuje se na ní zákaz související se stavebními otvory ve stěně. Obdobně lze připodobnit projednávanou situaci k zastřešenému parkovacímu stání, které také nemá stěny, tudíž nemá ani stavební otvor ve stěně. Je pak jen otázkou požárně-bezpečnostního řešení, jak bude potenciálně požárně nebezpečný prostor zajištěn, aby nedošlo ke škodám na majetku souseda.
35. Je evidentní, že desky z vlnitého plechu a azbestu, popsané v průvodní zprávě k projektové dokumentaci, jsou tytéž, které jsou zachyceny na fotografiích z roku 2018. Nicméně z dodatečného stavebního povolení je patrné, že právě tyto desky mají být nahrazeny novou protipožární stěnou.
36. Tvzení o tom, že se jedná v případě přístřešku na dřevo o výrobní prostor, dovozuje pravděpodobně žalobkyně ze zachycené pásové pily, nicméně tu soud nepovažuje za nic, co

by nesloužilo ke zpracování uskladněného dřeva. Konečně i z bodu B.2.3. průvodní zprávy plyne, že stavební objekt 07 Přístřešek na dřevo má být užíván pro *úpravu dřeva pro vytápění* objektu rodinného domu, tj. lze očekávat, že v něm budou umístěny i stroje a nástroje pro úpravu dřeva, což je obvykle pila, a nelze očekávat, že dřevo na vytápění rodinného domu bude vlastník zpracovávat ruční pilou. Pokud jde o změnu účelu užívání povolené stavby, soud odkazuje na výše uvedené.

37. *ad 4.4* Stejně tak je nepodstatné, jestli byly v minulosti včelí úly odstraněny, neboť nebylo předmětem řízení dodatečné povolení včelího úlu, ale přístřešku pro něj.
38. *ad 4.5* Důvodnou neshledal soud ani tu část námítky, která se vázala ke stavebnímu objektu označenému jako „včelařská dílna“. Odstupová vzdálenost v délce 7 m, na kterou žalobkyně odkazuje s ohledem na okno v nadstavbě dílny, které má směřovat přímo na hlavní obytnou část její nemovitosti, vyplývá z § 25 odst. 2 vyhl. č. 501/2006 Sb. Žalobkyně nicméně opomíjí to, že se jedná o odstupovou vzdálenost mezi rodinnými domy. Stavební objekt není dodatečně povolován jako rodinný dům, a nemusí proto být zachována mezi tímto objektem a rodinným domem žalobkyně vzdálenost 7 m. Stavební objekt stejně jako ostatní stavební objekty mohl být umístěn až na hranici pozemku žalobkyně, a to s ohledem na § 25 odst. 6. vyhl. č. 501/2006 Sb. Soud se shoduje se stavebním úřadem, že se v případě stavebního objektu „včelařská dílna“ (stejně jako v případě ostatní stavebních objektů) jedná o stavbu související s užíváním rodinného domu stavebníků. Z předložené projektové dokumentace nijak neplyne, že by se mělo jednat o svou povahou jiný objekt, než je tvrzeno.
39. Závěrem se k této části žaloby soud zabýval otázkou přípustnosti námitek ohledně imisí a emisí stavebních objektů, které mají mít dopad na nemovitost žalobkyně. Soud předně konstatuje, že námítka spočívající v obtěžování výhledem, kouřem, hlučností, prašností, zápachem z budoucího provozu, zastíněním pozemků a staveb apod., nepřekračují rozsah pravomoci stavebního úřadu a dotčených orgánů státní správy. Jsou to námítka územně technického či stavebně technického charakteru a je v pravomoci stavebního úřadu je posoudit.
40. Zároveň dle § 112 odst. 1 stavebního zákona stavební úřad oznámí účastníkům řízení, kteří jsou mu známi, a dotčeným orgánům zahájení stavebního řízení nejméně 10 dnů před ústním jednáním, které spojí s ohledáním na místě, je-li to účelné. Zároveň upozorní dotčené orgány a účastníky řízení, že závazná stanoviska a námítka, popřípadě důkazy mohou uplatnit nejpozději při ústním jednání, jinak že k nim nebude přihlédnuto.
41. Podle § 114 odst. 1 a 2 stavebního zákona účastník řízení může uplatnit námítka proti projektové dokumentaci, *způsobu provádění a užívání stavby* nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud je jimi přímo dotčeno jeho vlastnické právo nebo právo založené smlouvou provést stavbu nebo opatření nebo právo odpovídající věcnému břemenu k pozemku nebo stavbě. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek; k námitkám, které překračují rozsah uvedený ve větě první, se nepřihlíží. K námitkám účastníků řízení, které byly nebo mohly být uplatněny při územním řízení, při pořizování regulačního plánu nebo při vydání územního opatření o stavební uzávěře anebo územního opatření o asanaci území, se nepřihlíží. Podle § 114 odst. 4 stavebního zákona musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení o podmínkách pro uplatňování námitek podle odstavců 1 a 2.
42. Správní spis, jak byl předložen soudu, se skládá z několika samostatných svazků (samostatně k námitkám podjatosti a dílčím odvoláním) a je zřejmé, že některé části spisu k odvoláním

proti procesním úkonům žalobkyně nebyly soudu předloženy. Je to patrné z toho, že se ve spise stavebního úřadu nachází rozhodnutí o odvolání proti procesnímu úkonu, ale nikoliv samostatné odvolání, a z toho, že k nařízení ústního jednání byla předložena samostatná složka správního spisu. Přesto je ze správního spisu mimo vší pochybnost patrné, že stavební úřad nařídil dne 7. 6. 2021 na den 20. 7. 2021 na 10.00 hod ústní jednání spojené s ohledáním na místě. Zároveň byli účastníci řízení vč. žalobkyně poučeni, že své námítky mohou uplatnit nejpozději u ústního jednání. Ačkoliv ve spise není založena doručenka od nařízení ústního jednání, z níž by vyplývalo, kdy bylo podání doručeno žalobkyni, tak z přípisu žalobkyně ze dne 13. 7. 2021 vyplývá, že nařízení ústního jednání bylo žalobkyni doručeno a ta požádala o změnu termínu jednání. Této žádosti stavební úřad nevyhověl, nicméně proti procesnímu postupu stavebního úřadu žalobkyně nebrojila.

43. Z uvedeného vyplývá, že ke dni 20. 7. 2021 nastaly účinky koncentrace dle § 112 stavebního zákona. Soud z obsahu správního spisu tak, jak byl předložen, neshledal, že by ve stavebním řízení žalobkyně námítky obtěžování hlučností, prašností, zápachem z budoucího provozu, zastíněním pozemků a staveb ve správním řízení uplatnila. U soudního jednání sice uváděla, že v řízení uplatňovala řadu námitek, kterými se správní orgány nezabývaly, nicméně konkrétní námítky ohledně imisí a emisí stavebních objektů, které by byly uplatněny ve vztahu k žádosti o dodatečné stavební povolení, správním spisem neprochází. Nejsou totiž patrné z jediného komplexního vyjádření žalobkyně ze dne 17. 11. 2017, ani z žádného jejího dalšího úkonu v řízení.
44. Soud nepomíjí to, že se ve správním spise nachází záznam z kontroly stavby přístřešku na dřevo, který provedla „stavební policie“ (odbor Městské policie Brno) dne 3. 9. 2018, ve kterém je zachyceno vyjádření žalobkyně, že činností v přístřešku je znečišťováno životní prostředí a dochází k ohrožení velkým množstvím prachu. Nicméně toto vyjádření nebylo zjevně učiněno v řízení o dodatečném povolení stavby; je zřejmé, že žalobkyně požadovala kontrolu stavby. V řízení o dodatečném povolení stavby se mohla a měla vyjádřit k navrhované podobně stavby, vč. otázky zastínění svých pozemků, o kterém hovořila u jednání, nicméně žádnou takovou námitku nevznesla.
45. Soud proto s ohledem na účinky koncentrace dle § 112 stavebního zákona k námitkám zatěžování žalobkyně imisemi a emisemi stavby, které žalobkyně uplatnila v žalobě a u jednání soudu, nepřihlížel.
46. Obdobně přistoupil soud k námitce ohledně náletů včel. Ačkoliv soud žalobkyni rozumí v tom, že jsou nálety včel pro ni nepříjemné a omezující, nejedná se podle názoru soudu o „imise“ ani „emise“ povolených staveb, neboť žádná ze staveb nepředstavuje včelí úly, tj. nepředstavuje prostory přímo určené pro chov včel. Správní orgány povolovaly „pouze“ stavby související s chovem včel nepřímo.
47. Žalobkyni to nicméně nezbavuje možnosti soukromoprávní ochrany proti chovu včel na pozemcích stavebníka, stejně jako ji uvedené nezbavuje možnosti brojit proti způsobu užívání staveb nebo soukromoprávní ochrany proti imisím a emisím staveb.
48. K materiálům, ze kterých je v současnosti včelařská dílna postavena, soud odkazuje opětovně na to, že stavba má být realizována a dokončena dle projektové dokumentace, tj. z materiálů, které odpovídají požadavkům na výstavbu.

K vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu (bod 6.)

49. Další otázkou je přezkoumatelnost vypořádání se s námitkou absence vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu. Z obsahu podaného odvolání vyplývá, že žalobkyně v bodu 12. odvolání uvedla: „*Absence vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu.*“ Nic dalšího žalobkyně k vynětí pozemků ze zemědělského půdního fondu neuvedla. Z takto uplatněné odvolací námitky není patrné, kterých pozemků se odvolací námitka týkala.
50. Žalovaný v napadeném rozhodnutí k tomuto odvolacímu bodu uvedl, že podle § 9 odst. 2 písm. b) bod 3. zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu, není souhlas orgánů ochrany zemědělského půdního fondu k odnětí pozemků p. č. X a XB v k.ú. X třeba, neboť pozemky tvoří nezastavěnou část zastavěného stavebního pozemku. Pozemek p. č. XA v k.ú. X je v katastru nemovitostí veden jako zastavěný pozemek se stavbou garáže. Dále žalovaný uvedl že o této skutečnosti byla odvolatelka vyrozuměna orgánem ochrany zemědělského půdního fondu.
51. Napadené rozhodnutí není nepřezkoumatelné pro nevypořádání dotčené odvolací námitky.
52. Věcnou argumentaci proti vyjádření žalovaného v napadeném rozhodnutí žalobkyně v žalobě neuvedla, a jak soud uvedl výše, rozšíření žalobních bodů o věcnou argumentaci při jednání je nepřípustné.
53. Nad rámec uvedeného soud konstatuje, že obsahem správního spisu jsou výpisy z katastru nemovitostí, ze kterých soud ověřil, že pozemky p. č. X a XB v k.ú. X jsou evidovány se způsobem ochrany zemědělský půdní fond. Pokud jde o pozemek p. č. XA, u toho není evidován způsob ochrany zemědělský půdní fond, přičemž na tomto pozemku je postavena stavba přístřešku na dřevo.
54. Podle § 9 odst. 2 písm. a) bod 1. zákona o ochraně zemědělského půdního fondu souhlasu podle odstavce 1 není třeba, má-li být ze zemědělského půdního fondu odňata zemědělská půda v zastavěném území pro stavbu včetně souvisejících zastavěných ploch o výměře do 25 m².
55. Podle § 9 odst. 2 písm. b) bod 3. zákona o ochraně zemědělského půdního fondu souhlasu podle odstavce 1 není třeba, má-li být ze zemědělského půdního fondu odňata zemědělská půda pro umístění záměrů na nezastavěné části zastavěného stavebního pozemku s rodinným domem nebo se stavbou pro rodinnou rekreaci; toto ustanovení se nepoužije, je-li zastavěný stavební pozemek o výměře rovné nebo větší 1000 m².
56. Pokud jde o stavby, které se nachází na pozemcích, u kterých je jako způsob ochrany evidován zemědělský půdní fond, tak tyto stavby leží na pozemcích, které nejsou zastavěné rodinným domem. Jednotlivé stavby ale nejsou dle projektové dokumentace větší než 25 m² a nachází se v zastavěném území na pozemcích určených pro stavbu (což soud ověřil u jednání z územního plánu města Brna), tj. podle § 9 odst. 2 písm. a) bod 1. zákona o ochraně zemědělského půdního fondu nebylo třeba souhlasu s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu.

Ke stanovení okruhu účastníků (bod 7.)

57. Pokud jde o stanovení okruhu účastníků řízení, tak se žalobkyně v podané žalobě vymezovala proti účastenství stavebníků, kteří v době zahájení řízení neměli být vlastníky staveb ani stavebníky, a proti tomu, že mezi účastníky řízení nebyla uvedena obec. V replice poukázala na to, že mezi účastníky řízení jsou uvedeny i osoby (S. a V. S., K. č.p. X), které nebyly v době zahájení řízení vlastníky sousedních nemovitostí, kterými byli T. a G. S.

58. Soud odkazuje na § 65 odst. 1 s.ř.s. dle kterého: „Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li soudní řád správní nebo zvláštní zákon jinak.“. K citovanému ustanovení lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 8. 2008, č. j. 5 As 10/2008-103, dle kterého: „Krajský soud přitom svůj závěr o nepřipustnosti zmíněných žalobních námitek opřel o úvahu, podle níž musí být z každé námítky uplatněné v žalobě zřejmé, jakým způsobem byl žalobce ve vztahu k dané námitce žalobou napadeným rozhodnutím nebo řízením, které mu předcházelo, zkrácen na svých právech (§ 65 odst. 1 s. ř. s.). Tomuto právním názoru lze v obecné rovině přisvědčit a potvrzuje ho i dosavadní judikatura správních soudů. Již Vrchní soud v Praze ve vztahu k předchozí právní úpravě správního soudnictví, která byla v tomto ohledu založena na obdobných principech, v rozsudku ze dne 17. 5. 1999, č.j. 6 A 95/94-87, judikoval, že žalobce se může ve správním soudnictví domoci ochrany jen proti porušení těch vlastních práv, na nichž byl vydaným rozhodnutím sám zkrácen, žalobce tedy před správním soudem není oprávněn např. k tomu, aby si žalobou osvojil námitky třetích osob, uplatněné v řízení správním a týkající se porušení práv těchto osob, tím spíše tam, kde taková třetí osoba sama žalobu nepodala. Obdobně Krajský soud v Ústí nad Labem v rozsudku ze dne 25. 10. 2006, č.j. 15 Ca 144/2005-83, uvádí, že v řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu vydaného ve sloučeném územním a stavebním řízení může žalobce namítat pouze porušení svých práv, a nikoliv také práv jiného subjektu nebo veřejného zájmu, pokud nejde o subjekt, kterému ve správním řízení zvláštní zákon přiznává oprávnění prosazovat a obhajovat zájmy společnosti. Proto žalobce v řízení o žalobě nemůže namítat ani porušení práv jiných osob zúčastněných na řízení, a to i kdyby měly stejný zájem na vyhovění žalobě. Konečně i Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 7. 2004, č.j. 7 A 139/2001-67, publikovaném pod č. 379/2004 Sb. NSS, konstatoval, že žalobce může účinně namítat jen tu nezákonnost rozhodnutí, kterou byl zkrácen na svých právech, přičemž zkrácením na právech je pak nutno rozumět nejen zkrácení na právech hmotných, ale i na právech procesních.“ Obdobně např. v rozsudku ze dne 4. 4. 2013, č.j. 1 Afs 12/2013-30, Nejvyšší správní soud konstatoval, že: „řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu a navazující řízení o kasační stížnosti nejsou koncipovány jako *actio popularis*. Žalobce, resp. stěžovatel je oprávněn se dovolávat pouze nezákonnosti, která nastala v jeho právní sféře. Není oprávněn osobovat si námitky vyplývající z práv třetích osob.“ Žalobkyni proto nepřísluší domáhat se ochrany práv jiných osob, v tomto případě T. a G. S., neboť se nedomáhá ochrany svých (veřejných subjektivních) práv, ale vyslovuje se k údajnému zásahu do práv třetích osob. Tato žalobní námitka je proto nepřipustná.
59. Ve vztahu k „obci“ je námitka nedůvodná, neboť Statutární město Brno, zastoupené starostkou městské části Brno-střed, bylo účastníkem řízení.
60. Pokud jde o osoby stavebníků – M. Š. a V. Š., oba jsou v katastru nemovitostí vedeni jako vlastníci dotčených pozemků a oba se zároveň identifikovali jako stavebníci v podané žádosti o stavební povolení. Žalobkyní doložené usnesení Městského soudu v Brně ze dne 13. 12. 2017, č. j. 59 D 1233/2017-110, je v souladu se zápisem v katastru nemovitostí a nelze z něj dovozovat důvody pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí. Námitka je nedůvodná i v této části.
61. K namítané absenci územního rozhodnutí (viz žaloba i replika žalobkyně) lze odkázat § 129 odst. 3 věta třetí stavebního zákona ve znění účinném do 31. 12. 2017, dle kterého, dodatečné povolení nahrazuje v příslušném rozsahu územní rozhodnutí, tj. okruh účastníků se

stanovuje dle procesních podmínek řízení o dodatečném povolení stavby.

K namítané podjatosti úředních osob (bod 8.)

62. Pokud jde o námitky pod bodem 8. žaloby, soud shledal, že ve věci rozhodovala v prvním stupni paní J. K., napadené rozhodnutí je podepsáno JUDr. Ř., vedoucí odboru územního a stavebního řízení, stanovisko v rámci podnětu k opatření proti nečinnosti za žalovaného zpracoval Ing. B. Statutární město Brno bylo v řízení zastoupené starostou městské části Brno-střed.
63. Dále je z projednávané věci patrné, že bylo rozhodováno o podjatosti pracovníků stavebního úřadu – paní F., K., D., F. a M., a rozhodla o ní Ing. H., vedoucí stavebního úřadu. O podjatosti paní K. rozhodováno nebylo, neboť nebyla namítána. Bc. Š. se vyskytuje v řízení toliko v souvislosti s rozhodováním o podjatosti Ing. H. O tom, že by Bc. Š. mohl mít jakýkoliv vztah k věci či žalobkyni nesvědčí ani skutečnosti uvedené v žalobě a o jeho podjatosti nesvědčí ani tvrzení o způsobu vyřízení námítky podjatosti, neboť ani v něm soud nespatřuje důvody, které by svědčily o osobním vztahu dotčených osob k žalobkyni nebo věci.
64. V rámci bodu 8. žalobkyně zahrnula i obecné pojednání o nepřezkoumatelnosti správních rozhodnutí a o požadavcích na odůvodnění správních rozhodnutí. Z žaloby nicméně nevyplývá, k čemu se tato pasáž žaloby vztahuje.

K nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí v souvislosti s námitkami podjatosti (bod 9.)

65. Následně v bodu 9. žaloby brojila žalobkyně proti nepřezkoumatelnosti a nedostatečnosti vypořádání se s rozhodnutími o námitkách podjatosti, které vznesla žalobkyně v průběhu řízení. Celý odvolací bod 5. zní: „Nezákonnost a nepřezkoumatelnost rozhodnutí o námitkách podjatosti, podaných v předmětné věci“. Žalovaný uvedený odvolací bod vypořádal ve stručnosti stejně, jako byl ve stručnosti uplatněn.
66. Žalobní bod související s nepřezkoumatelností uvedené odvolací námítky je formulován v podrobnostech převážně odkazem na konkrétní námitky uplatněné v odvolání proti rozhodnutím o podjatosti jednotlivých úředních osob. Takto formulovaný žalobní bod není přípustný. Nároky na dostatečné obsahové vymezení žalobních bodů vymezil rozšířený senát již v rozsudku ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/200558. Co se týče formulace žalobního bodu použitím pouhého odkazu na odvolací námitky, jako tvrzenou součást žaloby, uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 12. 2006, č. j. 2 Afs 26/2005-114, že: „lze odkázat i na ustálenou judikaturu k § 249 odst. 2 občanského soudního řádu ve znění účinném do 31. 12. 2002. Např. v rozsudku Vrchního soudu v Praze ze dne 25. 8. 1997, sp. zn. 6 A 40/96, stojí, že požadavek rozsahu napadení rozhodnutí správního orgánu ve správní žalobě není splněn pouhým odkazem na námitky uplatňované ve správním řízení odvolacím, již proto, že tyto námitky směřovaly proti jinému rozhodnutí (I. stupně), než které je předmětem přezkoumání soudem; v rozsudku téhož soudu ze dne 17. 2. 1995, č. j. 6A 15/94-39, pak stojí, že žaloba, která odkazuje na důvody opravného prostředku, který žalobce podal v řízení před správním orgánem, nevyhovuje požadavkům ust. § 49 odst. 2 o. s. ř.; žalobce je povinen jím spatřované důvody nezákonnosti napíchaného rozhodnutí explicitně v žalobě uvést a vymezit tak rozsah soudní kontroly rozhodnutí správního orgánu.“ Dále v rozsudku ze dne 30. 4. 2012, č. j. 4 As 5/2012-22, dospěl k závěru, že: „žalobní body byl [...] žalobce povinen vymezit přímo v žalobě, povinnost tvrdit rozhodné skutečnosti nelze nahradit obecným odkazem na argumenty uplatněné v podáních činěných v předcházejícím řízení před správními orgány.“ Stejně tak v

rozsudku ze dne 29. 11. 2012, č. j. 5 As 117/2011-223, Nejvyšší správní soud aproboval jako správný názor městského soudu, „*proč se zabýval toliko námitkami uvedenými v žalobě a proč nemohl přihlídnout k tomu, že stěžovatel učinil součástí předmětného žalobního návrhu též odvolání a další podání z předchozího správního a soudního řízení. Městský soud konstatoval, že žalobce nemůže v žalobě jen odkázat např. na podané odvolání, ale musí uvést, proč považuje způsob, jakým se odvolací orgán s odvolacími námitkami vyrovnal, za nedostatečný.*“ V rozsudku ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36, pak konstatoval, že: „*dle ustálené judikatury je třeba žalobní body výslovně formulovat v žalobě. Vychází se z toho, že soudní řízení není pokračováním správního řízení, nýbrž zcela samostatným typem přezkumného řízení. Pokud však žalobce v žalobě odkáže na konkrétní, ve vztahu k jeho věci jednoznačně individualizovanou a nezaměnitelnou skutkovou či právní argumentaci, kterou vyslovil v předchozím řízení správním, a pokud tato argumentace nevyžaduje pro účely řízení o žalobě žádné další konkretizace, modifikace či upřesnění, lze ji zásadně považovat za součást žaloby (srov. rozsudek NSS ze dne 28. 8. 2008, č. j. 2 As 43/2005-79).*“

67. Obecné odkazy žalobkyně o nastavení systému „boje proti korupci“ úřadu městské části Brno-střed jsou ve vztahu k podjatosti jednotlivých úředních osob zcela nekonkrétní a ani ty nepředstavují konkrétní projednatelný žalobní bod.
68. Pokud má žalobkyně za to, že vydání rozhodnutí bylo dosaženo „prostřednictvím trestného činu“, jak uvádí v replice, je jistě jen na ní, aby v tomto smyslu učinila příslušné právní kroky. Takové případné kroky ale nic nemění na tom, že námitky žalobkyně v souvislosti s možnou podjatostí úředních osob nepředstavují, a to i s ohledem na způsob uplatnění související odvolací námitky, žalobní bod, který by mohl soud v nyní vedené věci projednat.

K porušení procesních práv v souvislosti s délkou řízení (druhy bod 6.)

69. Důvod pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí nepředstavují ani opakovaná přerušení řízení, prodlužování lhůt k doplnění projektové dokumentace, ani celková doba řízení, neboť celková délka řízení ani případné průtahy v něm nejsou důvodem nezákonnosti správních rozhodnutí. Soud ze správního spisu neshledal, že by průběh správního řízení představoval nadstandardnost vztahů mezi stavebníky a správními orgány, která by měla zakládat ať už jejich podjatost, nebo důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí.

IV. Náklady řízení

70. Krajský soud na základě shora provedeného posouzení neshledal žalobu důvodnou, a proto ji zamítl ve smyslu § 78 odst. 7 s. ř. s.
71. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Podle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. V dané věci neúspěšná žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení a žalovanému v souvislosti s tímto řízením žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho

zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. října 2024

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu